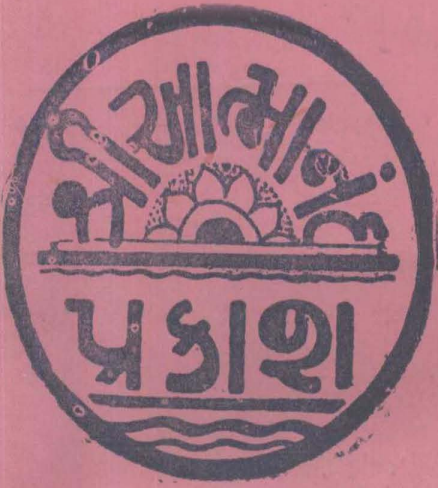

આત્મ સંવત ૯૧ વીર સં. (ચાલુ) ૨૫૧૨
વિક્રમ સંવત ૨૦૪૨ આસો

પન્નગે ચ સુરેન્દ્રે ચ કૌશિક પાદસંસ્પૃશિ
વિવિદોષમનસ્કાયઃ શ્રીવીરસ્વામિને નમઃ॥

અનેક મહોત્સવો અને પંચકલ્યાણકોના શુભ
અવસરે આવીને દેવેન્દ્ર શકેન્દ્ર પોતાનો ભક્તિ
ભાવ પ્રગટ કરી પોતાને કૃતકૃત્ય માનતા, તો
ભગવાન મહાવીરના હૃદયમાં કોઈ રાગભાવ
ઉત્પન્ન ન થતો. બીજી બાજુ ચંડકોશિક જેવા
ભયંકર વિષધર સર્પે તેમના પગે ડાંખ દીધો
તો પણ વીર પ્રભુના મનમાં કોઈ પ્રકારનો
દ્વેષભાવ ન આવ્યો. એવા સમદર્શી મહાવીરના
ચરણોમાં મારો વારંવાર નમસ્કાર હો.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

પુસ્તક : ૮૩]

ઓક્ટોબર-૧૯૮૬

[અંક : ૧૨

અ નુ ક મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	લઙ્ગિનિધાન ગુરુ ગૌતમસ્વામી	—	૧૭૩
(૨)	શ્રી વીતરાગની રાગવંતી વાણી	પૂ. કુંદકુંદસૂરીશ્વરજી મહારાજ સા.	૧૭૫
(૩)	શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર	સંકલન : શ્રી હીરાલાલ ખી. શાહ	૧૭૭
(૪)	દષ્ટિ તેવી સૃષ્ટિ	રમેશ લાલજી ગાલા	૧૭૯
(૫)	યુગવીર આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી	રતીલાલ દીપચંદ દેસાઈ	૧૮૦
(૬)	મુરખી શ્રી પોપટલાલભાઈની જીવન ઝરમર	—	૧૮૪
(૭)	શ્રદ્ધાંજલિ	--	૧૮૭

સભાસદ બંધુઓ અને સભાસદ બહેનો,

સવિનય જણાવવાનું કે સં. ૨૦૪૩ કારતક સુદિ ૧ ને સોમવાર તા. ૩-૧૧ ૮૬ના રોજ બેસતા વર્ષની ખુશાલીમાં મંગળમય પ્રભાતે આ સભાના સ્વ. પ્રમુખશ્રી શેઠશ્રી ગુલાબચંદભાઈ આણંદજી તરફથી પ્રતિવર્ષે કરવામાં આવતી હૂધ પાર્ટીમાં (૯-૩૦ થી ૧૧-૦૦) આપશ્રીને પધારવા અમારું સપ્રેમ આમંત્રણ છે.

કાર્તિક સુદિ પંચમીને શુક્રવારે સભાના હોલમાં કલાત્મક રીતે જ્ઞાન ગોઠવવામાં આવશે તો દર્શન કરવા પધારશોજી.

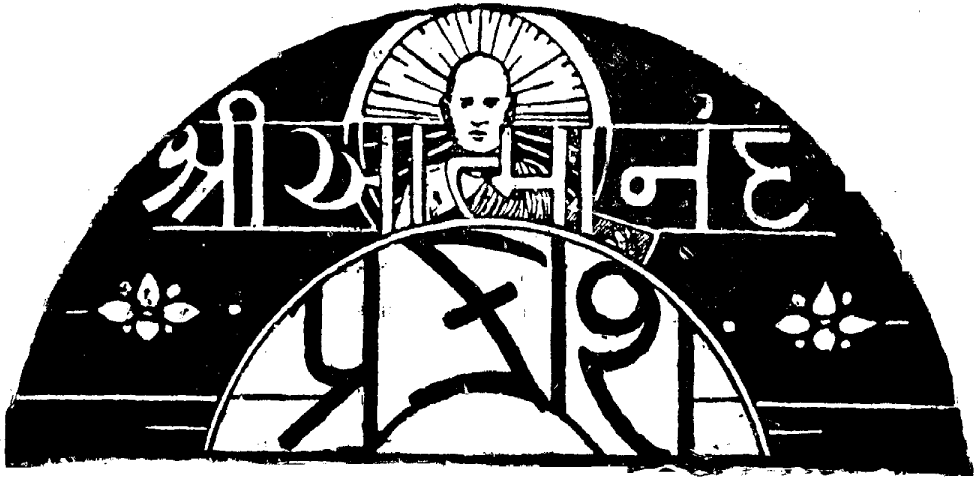
આત્મ કલ્યાણ અર્થે પૂજા ભણાવવામાં આવી

આચાર્ય શ્રી વિજયક્રમણસૂરીશ્વરજી મહારાજની સ્વર્ગારોહણ તિથિ અંગે ગુરુભક્તિ નિમિત્તે તથા આ સભાના ભૂતપૂર્વ ઉપપ્રમુખ સ્વ. શેઠ કુતેહચંદ ઝવેરભાઈ શાહની જન્મ તિથિ હોવાથી તેમના પુત્ર ભાઈ હિંમતલાલ તરફથી સ્વર્ગસ્થના આત્મકલ્યાણ અર્થે ભાવનગર જૈન આત્માનંદ સભાના ભાઈપ્રેરી હોલમાં સં. ૨૦૪૨ના આસો સુદ ૧૦ રવીવારના રોજ શ્રી પંચકલ્યાણકની પૂજા ભણાવવામાં આવી અને પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

લેખક મહાશયોને વિનંતી

આ માસિક દર માસની ૧૬મી એ પ્રસિદ્ધ થાય છે તો જૈન ઇતિહાસ, સાહિત્ય તત્ત્વજ્ઞાન વિષે લેખ, નિબંધ અથવા કાવ્ય કે કથા તા. ૩૦ સુધીમાં મોકલી આપવા આગ્રહભરી વિનંતી.

- તંત્રી

તંત્રી : શ્રી કાન્તિલાલ જે દોશી એમ. એ.

વર્ષ : ૮૩]

વિ. સં. ૨૦૪૨ આસો : ઓષ્ટોષર-૧૯૮૬

[અંક : ૧૨

લઙ્ઘિનિધાન ગુરુ ગૌતમસ્વામી

અંગુઠે અમૃત વસે, લઙ્ઘિનણા ભંડાર.
તે ગુરુ ગૌતમ સમરીએ, વાંછિત ફળ દાતાર.

પ્રાતઃકાળનો સમય એટલે જાગૃતિનો સમય. પ્રકાશ ફેલાવવાનો સમય. આવા પ્રકાશમય મંજળ સમયે આપણે જ્યોતિર્મય આત્માઓનું સ્મરણ કરીએ છીએ. જેમણે પોતાનો આત્મ-પ્રકાશ રેલાવીને મનના ઘોર અંધકારને દૂર કરી પોતાના અન્તરને અનન્ત પ્રકાશથી જગમગતું કરી દીધું. અરે તેમણે માત્ર પોતાનાજ અંધારાને નહિ પરંતુ સંસારના ઘોર અજ્ઞાનમય અંધકારમાં ભટકતા અને અંધકારમાં ઠોકરો ખાતા પ્રાણીઓની અંદર પણ જ્યોતિ જગાવીને તેમના અંધકારને પણ દૂર કરેલ છે. એવા મહાપુરુષોનું આપણે પ્રાતઃકાળે સ્મરણ કરીએ છીએ.

તે અંધકાર કેવો હતો? કોધનો અંધકાર, અહંકારનો અંધકાર લોભ લાલચ, મોહમાયાનો અંધકાર, કે જેમાં વ્યક્તિ અનાદિ કાળથી ઠોકર ખાઈને ચાલી રહી છે, તે અંધકારને મહાપુરુષોએ ક્ષમાનો પ્રકાશ રેલાવી કોધના અંધકારને દૂર કર્યો, વિનમ્રતાના પ્રકાશથી અહંકારનો નાશ કર્યો. સંતોષરૂપ પ્રકાશથી લોભ-લાલચરૂપી અંધકાર દૂર કર્યો. સમ્યગ્જ્ઞાનના પ્રકાશથી વિકારોના અંધકારના અલેખ કીલ્લા તોડી ભૂમિશાયી કરી દીધા.

આવા પ્રાતઃસ્મરણીય મહાપુરુષોમાં એક છે ભગવાન મહાવીરના પદ શિષ્ય ગણધર ગૌતમ. શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના નિર્વાણની રાત્રીએજ એમનામાં અનન્ત આત્મ-જ્યોતિ જાગૃત થઈ.

તેમને કેવળજ્ઞાન થયું અને બાર વર્ષ બાદ વૈભાર-ગિરિ પર તેમનું નિર્વાણ થયું.

તેમણે શ્રમણસાધનામાં પ્રવેશ કર્યો તે પહેલાં તેઓ વેદવેદાંગના પૂર્ણજ્ઞાતા હતા. શાસ્ત્રાર્થ કરવામાં તેઓ અજોડ હતા. અને શ્રમણ-માર્ગ અહણ કર્યો પછી શ્રુત સાહિત્યના પૂર્ણ જ્ઞાતા બન્યા.

તેઓ પૂર્ણતઃ શાન્ત અને વિનમ્ર હતા. તેમના મનમાં કદિ પણ અહંકાર પ્રવેશી શક્યો નથી. તેમના જીવનમાં કદિ આશ્રય કે દુરાશ્રયની વૃત્તિ નહોતી.

સત્ય સમજવા માટે હંમેશ તેઓ જિજ્ઞાસુ હતા. સત્ય સમજાય એટલે તેનો સ્વીકાર કરી લેવાની એમનામાં સ્વાભાવિક વૃત્તિ હતી.

તેઓ ભગવાન મહાવીરના શિષ્ય કેવી રીતે બન્યા તેનો એક પ્રસંગ છે. એકવાર ભગવાન મહાવીર દેશના આપી રહ્યા હતા. તેઓ ધર્મ અને યજ્ઞના નામે ચાલતી હિંસાનો વિરોધ કરી રહ્યા હતા. ભગવાનની દેશનાના એ શબ્દો ગૌતમના કાન સુધી પહોંચ્યા અને તેમની અહંકાર-વૃત્તિ બગી જઈ. તેઓ વિચારવા લાગ્યા, કે “આ ક્ષત્રિયને ઉપદેશ આપવાનો શું અધિકાર છે? અને વળી એ યજ્ઞનો પણ વિરોધ કરી રહ્યા છે. તો હું એમની પાસે જઈ એમને પરાજિત કરું.”

પરંતુ તેઓ સમવસરણમાં પહોંચ્યા અને ભગવાન મહાવીરના દર્શન કર્યા કે તુરતજ તેમનામાં રહેલો અહંકાર ઓગળી ગયો. તેઓ વિનમ્ર અને વિનયી બની ગયા. જ્યારે ભગવાન મહાવીર પાસેથી બોધ પ્રાપ્ત થયો કે આત્માનું સ્વરૂપ, અહિંસાનું સ્વરૂપ અને યજ્ઞનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ બાણ્ય કે તરતજ તેઓએ પોતાની જાતને ભગવાન મહાવીરનાં ચરણોમાં સમર્પિત કરી દીધી.

ત્યાર પછી કદી પણ તેમણે જાતિનો ગર્વ કર્યો નથી કે કદી વંશ કે કુળનું અભિમાન કર્યું નથી. તેમણે જગત્ ગુરુ ભગવાન મહાવીરના

ચરણોમાં બધા પ્રકારના વિકારો અને અહંકારનો ત્યાગ કર્યો.

ગૌતમ ભગવાન મહાવીરથી ઉંમરમાં મોટા હતા. વ્યક્તિને કોઈકોઈ વાર પોતાની મોટી ઉંમરનું પણ અભિમાન થાય છે. પરંતુ ગૌતમને ઉંમરનું અભિમાન પણ નહોતું. જ્યારે પણ તેમના મનમાં જિજ્ઞાસા થતી કે તરતજ એક બાળકની માફક ભગવાન મહાવીરની પાસે પહોંચી જતા અને પોતાના પ્રશ્નોનું સમાધાન તેમની પાસેથી મેળવતા.

સાચો શિષ્ય તો તેને કહેવાય કે જેણે અહંકારને જડમૂળથી ઉખાડી ફેંકી દીધો હોય અહંકાર અને શિષ્યત્વ, અંધકાર અને પ્રકાશની જેમ સાથે રહી શકે નહિ. જ્યાં પ્રકાશ છે ત્યાં અંધકાર રહી શકે નહિ. શિષ્ય ગુરુની આગળ કદાપી ચાલી શકે નહિ. એ તો ગુરુની પાછળજ ચાલે, તેનેજ સદા અનુસરે.

ગણધર ગૌતમ પણ જ્યાં સુધી દષ્ટિમાં પૂર્ણતા ન આવી ત્યાં સુધી ભગવાનના અનુયાયી રહ્યા. જ્યાં સુધી ભગવાન મહાવીર રહ્યા ત્યાં સુધી તેમના અંતેવાસી રહ્યા. તેમનું જ્ઞાન મહાન હોવા છતાં પણ તેઓ વિનમ્રતાથી પરિપૂર્ણ હતા. જ્યારે પણ પોતાનો પરિચય આપવો હોય ત્યારે તેઓ માત્ર એટલું જ કહેતા કે “હું શ્રમણ ભગવાન મહાવીરનો શિષ્ય છું.”

ભગવાન મહાવીરના તીર્થમાં નાના-મોટા, વિદ્વાન-સામાન્ય એમ વિવિધ પ્રકારના સાધુ-સાધ્વી હતા. તેમાં ગણધર ગૌતમની બધાની સાથે સમાન દષ્ટિ હતી. જો સંઘમાં કોઈ સાધુ બિમાર હોય તો ગૌતમ સૌની પહેલા ત્યાં પહોંચી જતા અને ખબર અંતર પૂછતા. એમના મનમાં અહંકારની અંથીજ નહોતી. તેઓએ બધી મનો-વિકારોની અંથીઓને ચક્રતાચૂર કરી દીધી હતી. તેમના મનમાં સન્માનની ભૂખ પણ નહોતી કે

(અનુસધાન પેજ ૧૭૬ ઉપર)

卐 શ્રી વીતરાગની રાગવંતી વાણી 卐

ચિત્રક : પૂ. કુંદકુંદસૂરીશ્વરજી મ. સા.

હે દેવ ! તારા દિવમાં વાત્સલ્યના ઝરણાં ભર્યાં.
હે નાથ ! તારા નયનમાં કરુણાતણાં અમૃત ભર્યાં.
વીતરાગ તારી મીઠી મીઠી વાણીમાં બહુ ભર્યાં.
તેથી જ તારા શરણમાં, બાળક બની આવી ચડ્યાં.

॥ ૧ ॥

અર્થ :- હે દેવાધિદેવ ! આપના હૃદયમાં સહજ વાત્સલ્ય છલકાય છે. આપના નયનોમાં કરુણારૂપી અમૃત ભરેલું છે. પથ્થર જેવા હૃદયને પાણી પાણી કરી નાખે તેવી મીઠી વાત્સલ્યરંતી આપની વાણી છે તેથી જ માતાના જેળામાં ખેલતા બાળકની જમ અમે આપના શરણે આવ્યા છીએ.

સંવેદન :- હે દેવાધિદેવ ! આપના હૃદયમાં વિશ્વ માતાનું હૃદય છે. તેમાં વિશ્વના સર્વ જીવો તરફ એક સરખું વાત્સલ્ય ધબકે છે. એટલે આપના રૂંવાડે-રૂંવાડે હૃદય છે અને તેમાંથી સહજ જીવ-વાત્સલ્ય વહે છે એવી આપના ભક્તોની સમજ યથાર્થ છે.

કર્મકૃત સર્વ લેદની દિવાલોથી પર આત્માના શુદ્ધ સ્વભાવનું આ દર્શન પરમાત્માને હૃદયભૂત બનાવવાથી પરમાત્માના હૃદયભૂત જીવો હૃદયભૂત બને છે. દયા ધર્મ બને છે. અધર્મરૂપ હિંસાને મનમાંથી દેશવટો મળે છે.

વાત્સલ્ય સાગર હે નાથ ! આપના નયનોમાં કરુણાના અમૃત ભર્યાં છે.

આંખ આત્માની આરસી છે. જેવો ભાવ અંદર ઉછળતો હોય છે. તેવી છબિ આંખમાં પડે છે.

આત્મા અને આંખ વચ્ચે એકવાક્યતા ત્યારે સ્થપાય છે, જ્યારે આંખમાં સર્વોત્તમભાવ અંજલ્ય છે. આ અંજન બહારથી નથી થઈ શકતું, પણ

અંતર્વર્તી પરિણામ દ્વારા થાય છે. જો પરિણામ મેલું તો આંખ મેલી. જો પરિણામ નિર્મળ તો આંખ નિર્મળ.

પરિણામ કરુણાવાસિત ત્યારે બને છે, જ્યારે જગતના જીવોની ભાવ-દરિદ્રતા જોઈને હૃદયમાં અપાર વ્યથા જન્મે છે. એક સમયમાં સિદ્ધશિલા પર પહોંચવાની ક્ષમતાવાળા આત્માને કર્મની ઠોકરો ખાતાં જોવાથી શ્રી જિનેશ્વરદેવના આત્મામાં જે કરુણા ઉમરાય છે તેનું વર્ણન શક્ય નથી.

પ્રાતાના એકના એક પુત્રને અકાળે મોતના મુખમાં હોમાતો જોઈને જે વ્યથા માતાના હૃદયમાં જન્મે છે. તેના કરતા અનંતગુણી વ્યથા શ્રી જિનેશ્વરદેવના હૃદયમાં જગતના જીવોની દયનીય દશા જોઈને ઉત્પન્ન થાય છે.

આવ! પરમ કરુણાવત સ્વામીની કરુણામાં ભીંજવાનો લહાવો આપણને મળ્યો છે તે આપણા ઉજ્જવળ ભાવિની નિશાની છે. માટે મને શ્રી જિનરાજની સેવા અરેખર ગમે છે.

જેઓશ્રીએ મારા પાપોની ઉપેક્ષા કરી અને મારા ઉત્કૃષ્ટ મંગળને જ ભાવ આપ્યો તે શ્રી જિનરાજને જો હું હૃદય ન આપી શકું તો હું આ સંસારમાં કોઈને પણ વફાદાર રહી શકું કે કેમ તે સવાલ છે.

જો જો મારા ભાઈ ! કેવી નિર્મળ કરુણા નીતરે છે એ બે નયનોમાંથી. જેણે ચંડકૌશિકને કાર્યો તેમ જ તાયો. ચંદનબાળાને પરમાત્મપદનું ઘેલું લગાડ્યું. કાષ્ઠમાં બળતા નાગને ધરણેન્દ્ર બનાવ્યો.

સમગ્ર વિશ્વ ઉપર જેનું વર્ચસ્વ છે, તે કરુણા, ઉત્કૃષ્ટ ભાવ-દયા-સહજ-વાત્સલ્યવંત હે સ્વામી ! મને આપ એવા ગમે છો કે આપને નહિ ગમનારા જડના રાગને મહારોગ સમજ-

વામાં હવે મને મુશ્કેલી પડતી નથી. ચૈતન્યનું બહુમાન કરવું એ ધર્મ છે, એ સત્ય આપની કૃપા ઝીલતાં મને સ્પર્શ્યું છે.

મીઠી-મોહક પાપવિનાશક-કર્મ વિદારક, વાત્સલ્યવંતી, આપની વાણી હે દેવાધિદેવ! પશુ-પંખીઓને પણ આત્મ જોમવંતા બનાવે છે. તો માનવ એવા મને તે વશ કરે તે સ્વાભાવિક છે આ વશીકરણના મૂળમાં રહેલા આપના સહજ વાત્સલ્યને હે સ્વામિ ! હું કરોડો વાર નમસ્કાર કરું છું.

આત્માનું બહુમાન કરનારી આપની વાણીના અમૃતનું પાન કરવા માટે આજે પણ આપની આજ્ઞાને સમર્પિત મહાત્માઓ વિદ્યમાન છે એ આપના બિરહકાળમાં અમારા માટે મોટું આશ્રય સ્થાન છે.

હે શ્રી જિનેશ્વર દેવ ! આપના સમવસરણમાં દેવો અને માનવોની સાથે પશુ પંખીઓ પણ હાજર રહીને આપની વાત્સલ્યવંતી વાણીના અમૃતનું પાન કરી શકે છે. તે ઘટના જ આપના નિઃસીમ પ્રેમનો પુરાવો છે.

એટલે બાળકને પોતાની જનેતા જેવા મને

આપ લાજો છો. આપે જે ચિંતા આ આત્માની કરી છે, જે ભાવ સર્વ આત્માઓને આપ્યો છે, તેનો વિચાર કરું છું તો મને આપ પરમ ઉપકારી હોવાનું શાસ્ત્ર સત્ય સો ટચનું પ્રતીત થાય છે.

જીવ માત્રને ચાહતારા હે જિનરાજ ! આપનું શરણું મને જે શાંતી આપે છે, તેનો લોભ મને દિનરાત આપની સેવામાં રહેવાની પ્રેરણા કરે છે.

પુણ્ય સાથે પ્રીત, એ નથી જિનશાસનની રીત ! શ્રી જિનશાસન તો આત્મપ્રીતિપૂર્ણ છે. માટે આત્મ પ્રીતિવાન બનવા માટે એક તેનું જ શરણું અનિવાર્ય છે.

જગબંધુ શ્રી જિનેશ્વરદેવને હૃદયનાં દેવ બનાવવાનું સત્વ પણ તેમને મન લઈને લજવાથી જ પ્રગટે છે.

સકળ જીવલોક સાથેના પરમ સંબંધને સાધવારૂપે ધર્મના દાતાર શ્રી જિનરાજની ભક્તિ કરનારા મનમાં સંસાર દાખલ ન થઈ શકે. જેમ સતીના મનમાં પર પુરુષ દાખલ નથી થઈ શકતો.

હે વહાલાં જિનેશ્વર વીતરાગ ! આપનો રાગ મારી રંગ રંગના પરિણત થજો ! **ક ક ક**

(અનુસંધાન પેજ ૧૭૪નું ચાલુ)

બીજી કોઈ પણ આકાંક્ષા નહોતી.

તેમણે ૫૦ વર્ષની ઉંમરે દીક્ષા અગીકાર કરી હતી અને એંશી વર્ષની ઉંમરે તેઓ કેવળજ્ઞાની થયા. દીક્ષા અગીકાર કરતાજ તેમણે તપસાધના શરૂ કરી દીધી હતી અને તે નિરનંતર ચાલુ રહી હતી.

તેમનામાં અનેક લગ્નિઓ હતી પણ તેમણે કદી સ્વાર્થ સિદ્ધિ માટે તેનો ઉપયોગ કયો નથી. જો જરૂર પડી તો જનકલ્યાણ માટેજ તે શક્તિઓનો ઉપયોગ કરતા. શાસ્ત્રમાં એટલે સુધી જણાવે છે કે તેમના શરીરનો સ્પર્શ કરીને જે હવા વહેતી તેનાથી રોગીઓના રોગ દૂર થઈ જતા. આ એમની અપાર કૃપા, દયા, તેમજ સદ્ભાવનાનોજ પ્રભાવ હતો.

તેથીજ આપણે સૌ પ્રાતઃકાળના જ્યોતિર્મય

મંજલ સમયે તે મહાન્ જ્યોતિર્ધર ગુરુનું સ્મરણ કરીએ છીએ. તેમના મહાન્ જીવન સાગરમાંથી નમ્રતાનું, સદ્ભાવનાનું, કૃપાનું તેમજ સમર્પણ ભાવનાનું એક જિંદુ પણ જો આપણને મળી જાય, તો આપણું જીવન જ્યોતિષી ઝગહળી ઊઠે. આપણે પ્રાર્થના કરીએ કે આ મહાપુરુષોના જીવનનું આ સૂત્ર આપણા જીવનમાં ઓતપ્રોત થાય :- “સેવા કરો, જેટલી બને તેટલી સેવા કરો, પણ સેવા લેવાની કામના ન કરો.”

મહાપુરુષોનું સ્મરણ આપણા મનને પવિત્ર બનાવે છે, વાણીને મધુર બનાવે છે, કર્મને પાવન બનાવે છે.

આવા પરમ પાવનકારી ગણધર ગૌતમ-સ્વામીને કોટી કોટી પ્રણામ.

હિન્દી ઉપરથી સંકલિત.
સંકલનકાર : ‘રક્તતેજ’

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર

સંકલન : શ્રી હીરાલાલ બી. શાહ

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર ચૌદ પૂર્વરૂપ વિશાળ શ્રુતના સારરૂપ મહામંત્ર છે. નવકારના દરેક અક્ષરોને મંત્રવિદો મહાન મંત્રરૂપ માને છે. આઠ સંપદા અને નવપદ્માં, શ્રી નમસ્કાર પદ્મના પાંત્રીશ અક્ષરો અને ચુલિકાના ત્રીશ અક્ષરો મળી અડસઠે અક્ષરોને સંપૂર્ણપણે દેવાધિષ્ઠિત માનેલા છે. જેના સમ્યગ્ આરાધનથી આરાધક અષ્ટ મહાસિદ્ધિ અને નવ મહાનિધિ રૂપ બાહ્ય અને અભ્યંતર બંને પ્રકારની સંપદા સંપ્રાપ્ત કરે છે. નવના આંકને આંક શસ્ત્રીઓ અભંગ અને સર્વોચ્ચ કક્ષાનો આંક માને છે.

સદ્દેવ, સદ્ગુરુ અને સદ્ધર્મરૂપ તત્ત્વત્રયી સાથે જેના પદો સદાકાળ સંકલિત છે.

સમ્યગ્દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રરૂપ રત્નત્રયીના પરમ પુનિત પ્રકાશથી જેના સર્વાંગ દરેક અક્ષરો પ્રકાશિત છે.

સમ્યગ્શ્રુત અને સમ્યગ્ ચારિત્રરૂપ બંને પ્રકારના મહાબળી ધર્મના-બળ જેના બંધારણના પ્રદેશે પ્રદેશે પ્રસરેલા છે.

દાન, શીયળ, તપ અને ભાવરૂપ ચારે ધર્મનો ચતુષ્કોણ સંગમ જેના પ્રાંગણમાં સળંગ રીતે પથરાયેલો છે. સાકાર અને નિરાકાર બંને પ્રકારના વિશુદ્ધ બળોના આત્મ-આંદોલનથી આંદોલિત તથા ગુણો અને ગુણીઓની અલેદ સંકલના સ્વરૂપ શ્રી સિદ્ધચક્રના નવે પદો અને શ્રી વીશસ્થાનકના વીશે પદો જેમાં સદાય અવિચળપણે અવસ્થિત રહેલા છે. પંચ પરમેષ્ઠિ ભગવંતોના દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપ એ

ચાર મુખ્ય ગુણો છે, એ પાંચ-ગુણી અને ચાર-ગુણીનું ચક્ર-આલેખન તે સિદ્ધચક્ર-ચંત્ર છે. અને વિવક્ષા ભેદે, વીસ પદ આલેખન તે વીસ-સ્થાનક ચંત્ર છે. સમ્યગ્દષ્ટિ જીવોની વિવિધ પ્રકારની ધર્મ આરાધના અને સમસ્ત પ્રકારની વ્રત ઉપાસના. તે દરેકનું હાર્દ નમસ્કાર મહામંત્ર છે.

સર્વતીર્થનું તીર્થ, સર્વમંત્રનો મંત્ર, સર્વ નિધાનમાં શ્રેષ્ઠ નિધાન, એવા મહામંત્ર નવકારનું ત્રિકરણ શુદ્ધિથી ધ્યાન કરવું તે સર્વ શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિનો શ્રેષ્ઠ ઉપાય છે. જે સર્વ મંગલ સમૃદ્ધની માંગલિકતાના મહાલયરૂપ અજોડ અને શ્રેષ્ઠ ભાવમંગળ છે.

પૂર્વાદિ ચાર દિશાઓ જેમ અનવધિ છે તે રીતે નવકારની કાળ-મર્યાદા અનવધિ છે. અનંત ચોવીશી ગઈ અને અનંત ચોવીશી જશે છતાં જેમ કાળનું સ્વરૂપ અનાદિ અનંત છે, તેમ નવકાર મંત્રનું હોવું અનાદિ અનંત છે. જેનો અક્ષર દેહ અને અક્ષર દેહની તાકાત બંને અક્ષર છે, સદાકાળ વિદ્યમાન છે, અનાદિ અનંત છે.

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર તે દરેક સમ્યગ્ ઉપાસના, સાધના અને આરાધનામાં યોગ્ય તાકાત ફેલાવનાર કરન્ટ છે. એ જ નમસ્કાર મહામંત્ર આધ્યાત્મિક તાકાત કેન્દ્રના સંચાલનમાં પૂરતો પૂરવઠો પૂરો પાડનાર આંતર પૂરવઠા કેન્દ્ર છે.

સમ્યગ્ રીતે જો નવકાર મંત્ર સમજી શકાય તો તે દરેક પ્રકારની સમૃદ્ધિથી ભરપૂર અપૂર્વ ખજાનો છે. જેમાં આંતર-બાહ્ય બંને પ્રકારની ભરપૂર રિદ્ધિઓ ભરેલી છે તે ખજાનાની ગુપ્ત ચાવીઓ શુરુગમ દ્વારા સાંપડે છે. અનેક અકળ-

કળની ખુબીઓ શ્રુતધર ગુરુદેવોના સહવાસથી સમન્વય છે. પુસ્તકો માર્ગ પ્રતિપાદન કરે છે. બ્યારે માર્ગજ્ઞતા ગુરુદેવો સ્વયં અનુભવેલ માર્ગનો મર્મ સમજાવે છે.

શ્રી અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુમહારાજ એ પાંચે પરમેષ્ઠિ ભગવંતો અનુક્રમે બાર-આઠ-છત્રીશ-પચ્ચીશ અને સૂર્યાવીશ ગુણોના ધારક છે. જેના સર્વગુણો ૧૦૮ થાય છે. એ ૧૦૮ ગુણોના ગુણ સમૂહરૂપ શ્રી નમસ્કાર મંત્રનું રમરણ મોક્ષદાયક બને છે. પાંચ પરમેષ્ઠિ ભગવંતોના ૧૦૮ ગુણોને આશ્રયીને તેના જપની માળાને ૧૦૮ પાશ હોય છે. માળા દ્વારા શ્રી નવકાર મંત્રનો જાપ થતો હોવાથી માળાને નવકારવાળી કહેવાય છે.

મંત્રશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ નમસ્કાર મહામંત્ર સર્વ પાપરૂપી વિષનો નાશ કરે છે. યોગશાસ્ત્રની દૃષ્ટિએ પદસ્થ ધ્યાન માટે એના પરમપવત્ર પદોનું આલંબન છે. આગમ સાહિત્યની દૃષ્ટિએ સર્વ-શ્રુતમાં અભ્યંતર રહેલો છે તથા ચૂલિકા સહિત તે મહા શ્રુત સ્કંધની ઉપમાને પ્રાપ્ત થયેલો છે. કર્મસાહિત્યની દૃષ્ટિએ એક એક અક્ષરની પ્રાપ્તિ માટે અનંતાનંત કર્મ સ્પર્ધકોનો વિનાશ અપેક્ષિત છે. તથા એક એક અક્ષરના ઉચ્ચારણથી પણ અનંત અનંત કર્મ રસાણુઓનો વિગમ થાય છે.

ઐહિક દૃષ્ટિએ આ જન્મની અંદર પ્રશસ્ત અર્થ કામ અને આરોગ્યની પ્રાપ્તિ તથા તેના યોગે ચિત્તની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થાય છે. પરલોકની દૃષ્ટિએ મુક્તિ તથા મુક્તિ ન મળે ત્યાં સુધી ઉત્તમ મનુષ્ય-કુળની પ્રાપ્તિ કરાવે છે, તેના પરિણામે જીવને થોડાજ કાળમાં બોધિ, સમાધિ અને સિદ્ધિ મળે છે.

દ્રવ્યાનુયોગીની દૃષ્ટિએ પહેલા એ પદો પોતાના

આત્માનું જ શુદ્ધ સ્વરૂપ છે. અને પછીના ત્રણ પદો શુદ્ધ સ્વરૂપની સાધક અવસ્થાના શુદ્ધ પ્રતિક રૂપ છે. ચરણકરણાનુયોગી દૃષ્ટિએ સાધુ અને શ્રાવકની સમાચારીના પાલનમાં મંગલ માટે અને વિઠન નિવારણ માટે તેનું ઉચ્ચારણ વારંવાર આવશ્યક છે.

અભિતાનુયોગી - દૃષ્ટિએ નવકારના પદોની નવની સંખ્યા ગણિત શાસ્ત્રના નિયમ પ્રમાણે બીજા સંખ્યાઓ કરતાં અખંડતા અને અભંગતાનું વિશિષ્ટ સ્થાન ધરાવે છે. તથા નવની સંખ્યા મિત્ય અભિનવભાવોનું ઉત્પાદન કરે છે. ધર્મ-કથાનુયોગી - દૃષ્ટિએ અરિહંતાદિ પાંચ પરમેષ્ઠીઓના જીવન-ચરિત્રો અદ્ભુત કથા સ્વરૂપ છે.

ચતુર્વિધ સાધન દૃષ્ટિએ નવકાર મંત્ર સૌને એક સાંકળે સાંધનારો તથા બધાઓને સમાન દરજ્જે પહોંચાડનારો છે. વ્યક્તિગત ઉન્નતિની દૃષ્ટિએ કોઈ પણ જાતની બાહ્ય સાધન સામગ્રીના અભાવે પણ સાધક કેવળ માનસિક બળથી સર્વોચ્ચ ઉન્નતિની ટોચે પહોંચી શકે છે.

અનિષ્ટ-નિવારણની દૃષ્ટિએ નવકારનું રમરણ અશુભ-કર્મના વિપાકોદયને રોકી દે છે અને શુભ કર્મના વિપાકોદયને અનુકૂળ બનાવે છે, તેથી નવકારના પ્રભાવે બધા અનિષ્ટો ઇષ્ટ રૂપે બદલાઈ જાય છે. ઇષ્ટ-સિદ્ધિની દૃષ્ટિએ નવકાર શારીરિક બળ, માનસિક, આર્થિક વૈભવ, રાજકીય સત્તા, ઐહિક સંપત્તિ તથા બીજા પણ અનેક પ્રકારના ઐશ્વર્ય પ્રભાવ અને ઉન્નતિને આપનાર થાય છે.

દૂંકમાં શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર ચિત્તની મલિનતા અને દોષોને દૂર કરીને નિર્મળતા અને ઉજ્જવળતાને પ્રગટાવી આપે છે. સર્વ ઉન્નતિનું ખૂબ ચિત્તની નિર્મળતા છે, એ નિર્મળતા શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રથી સહજ રીતે સિદ્ધ થાય છે.

ૐ દષ્ટિ તેવી સૃષ્ટિ ૐ

લેખક : રમેશ લાલજી ગાલા લાયજી મોટા

દુનિયાના રંગરાગ ઘણા જ બુદ્ધ છે કારણ એક ને એક દેખાય છે અને બીજાને બીજું પછી ભલે વસ્તુ એક જ હોય.

થોડાક સમય પહેલાની વાત છે. એક દિવસ કૃષ્ણ મહારાજ સભા ભરી બેઠા હતા, જાતજાતના અને ભાતભાતના લોકો એકઠા થયા હતા. તેમાં કેટલાક વિદ્વાન હતા, કેટલાક મહેનતુ અને કેટલાક આળસુ હતા. આ બધાની વચ્ચે મહારાજ એ ધર્મરાજને ઉભો કરી પ્રશ્ન કર્યો હે ધર્મરાજ ! આજની આ પાંડવોની સભામાં તને કયો માણસ ખરાબ લાગે છે ? ત્યારે ધર્મરાજે નમ્રતાપૂર્વક કહ્યું કે હે મહારાજ ! આ સભામાં બધા સારા છે, કોઈ પણ મારી નજરે ખરાબ દેખાતો નથી. શાબાશ, શાબાશ, ધર્મરાજ ચિરંજીવ કહી એને પોતાની પાસે બેસાડ્યો.

ત્યારબાદ દુર્યોધનને એ જ પ્રશ્ન કર્યો ત્યારે દુર્યોધને ફરી ફરી સમસ્ત સભા તરફ દષ્ટિ ફેરવી સારો માણસ શોધવા ઘણો પ્રયત્ન કર્યો પણ એને કોઈ સારો માણસની ભાળ મળી શકી નહિ. અંતે થાકી શ્રી કૃષ્ણ પાસે આવીને કહ્યું કે મહારાજ ! મેં આ સભામાં સારો માણસ શોધવા ઘણો પ્રયત્ન કર્યો. પણ હજી સુધી કોઈ સારો માણસ મારી નજરે પડ્યો નહિ એટલે હું કહું છું કે અહીં બેઠેલા બધા ખરાબ છે.

શ્રી કૃષ્ણે દુર્યોધનને પણ પોતાની પાસે બેસાડી શાબાશી આપી અને પછી બંનેને સંબોધી કહ્યું કે હે આર્યો ! આ પૃથ્વી ઉપર પ્રત્યેક માનવ

અવગુણી હોય છે. સર્વ ગુણી તો એક માત્ર ઇશ્વર જ હોય છે છતાં અવગુણી ને ગુણી તરીકે જોવામાં આપણી આંખની કીકીઓનું કામ છે. માણસ ગમે તેટલો ખરાબ હોય પણ સામી વ્યક્તિ જો દોષને જોયા વગર ગુણ જોવા લાગે તો ખરેખર એને અવગુણી પણ ગુણી લાગે છે, તો ધર્મરાજ સમદષ્ટિ અથવા સમ્યક્દષ્ટિ જીવ છે એ કોઈને ખરાબ ગણતો નથી એટલે એમને માટે બધા ગુણી આત્મા છે.

જ્યારે આપશ્રી મિથ્યાદષ્ટિ અથવા દોષદષ્ટિ વાળા છે તેથી આપશ્રી બધાને ખરાબ-દોષવાળા જોઈ શકો છો. એક કહેવત પણ છે કે “યદ્દશી દષ્ટિ તાદૃશી સૃષ્ટિ” જેની દષ્ટિ બગડેલી હોય તેને આખી દુનિયા દોષીત જ જણાય છે.

માટે દષ્ટિને પહેલા સુધારવી પછી જ આગળ ચાલવું. જ્યાં સુધી આપણામાંથી દોષદષ્ટિ ક્ષય થશે નહિ ત્યાં સુધી આપણે સાચા માનવ બની શકીશું નહીં.

એક કવિએ સાચું જ કહ્યું છે કે,

જગત જીવ હૈ સવ કર્મોધીના,

અચરજ કહ્યું અનલ્લીના.

આપ સ્વભાવ મેં રે, અવધૂ.

સદા મગન મેં રહેના.

દુકમાં ખરાબ દષ્ટિવાળો જીવ ક્યારેય જીવન વિકાસ કરી શકતો નથી. માટે બીજાના દોષો જોવા કરતાં પોતાના દોષો જોવા એમાં જ આપણી કમાણી છે.

યુગવીર આચાર્ય

શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીધરજી

લેખક : રતીલાલ દીપચંદ દેસાઈ

“હું ન જૈન છું, ન બૌદ્ધ, ન વૈષ્ણવ છું, ન શૈવ, ન હિન્દુ છું, ન મુસલમાન, હું વીતરાગ દેવ પરમાત્માને શોધવાના માર્ગે વીચરવાવાળો એક માનવી છું. યાત્રાળુ છું, આજે સૌ શાંતિની ચાહના કરે છે, પરંતુ શાંતિની શોધ તો સૌથી પહેલાં પોતાના મનમાં જ થવી જોઈએ.”

ગંભીરતા અને વિનમ્રતાપૂર્વક આચાર્યશ્રીના અંતરમાંથી, અમૃતની સરવાણીની જેમ, વહી નીકળેલા આ શબ્દો આચાર્યશ્રીની જુદા જુદા નામોથી ઓળખાતા ધર્મોના બાહ્ય સ્વરૂપથી જોયે ઉઠીને આત્મધર્મની પોતાની જાતની ખોજની ઉત્કૃષ્ટ તમન્નાનું સૂચન કરવા સાથે જૈન ધર્મની અનેકાંતવાદની સત્યગામી અને શુણ્ઘાહી ભાવના તેઓના જીવનમાં કેવી ઓતપ્રોત થઈ ગઈ હતી, એનું દર્શન કરાવે છે.

જૈન ધર્મે જીવન સાધનામાં અહિંસાને પ્રાધાન્ય આપીને વિશ્વભરના જીવો સાથે ત્રી કેળવવાનો આદેશ આપ્યો છે. યુગદર્શી આચાર્યશ્રીએ એ આદેશને ઝીલી લઈને પોતાના હૃદયને વિશાળ, કરુણાપરાયણ અને સંવેદનશીલ બનાવ્યું હતું. અને સમગ્ર માનવજાત પ્રત્યે સમભાવ કેળવ્યો હતો. કોઈનું પણ દુઃખ દર્દ જોઈને એમનું અંતર કરુણાભીનું બની જતું અને એના નિવારણનો શક્ય પુરૂષાર્થ કયાં પછી જ એમને નિરાંત થતી. આ રીતે તેઓ વેશથી જૈનધર્મના શુર હોવા છતાં અંતરથી તો સર્વના હિતચિંતક

એક આદર્શ લોકગુરુ જ બન્યા હતા. અને આવી ઉન્નત ભાવનાના બળે જ ઉપર મુજબના શબ્દો ઉચ્ચારી શક્યા હતા.

વિ.સં. ૧૯૨૭ના ભાઈળીજના દિવસે એમનો જન્મ. તેઓનું વતન વિદ્યા, કળા અને સંસ્કારિતાની ભૂમિ વડોદરા શહેર. તેઓની જ્ઞાતિ વીસાશ્રીમાળી. પિતાનું નામ દીપચંદભાઈ. માતાનું નામ ઈચ્છાબેન. એમનું પોતાનું નામ છગનલાલ. કુટુંબ ખૂબ ધર્મપરાયણ, એટલે છગનલાલને ઝુલતા ઝુલતા જ ધર્મ સંસ્કારનું પાન કરવાનો સુયોગ મળ્યો હતો. દસ-બાર વર્ષની ઉંમર થતાં તો પિતા અને માતા બન્નેની છત્રછાયા ઝૂંટવાઈ ગઈ! મરણ પથારીએ પડેલી માતાએ પોતાના પુત્રને આ જન્મમાં તેમ જ જન્માંતરમાં પણ ઉપયોગી થાય એવી શિખામણ આપતા કહ્યું, કે “બેટા, અહિંસાનું શરણ સ્વીકારજે, અને અનંત સુખના ધામમાં પહોંચાડે એવા શાશ્વત ધર્મદાનને જગતના જીવોનું કલ્યાણ કરવામાં તારું જીવન વિતાવજે.”

છગનને એકલવાયું ન લાગે અને એનું ચિત્ત પ્રસન્ન રહે એ માટે બન્ને મોટા ભાઈઓ શ્રી હીરાભાઈ અને શ્રી ખીમચંદભાઈ ખૂબ તકેદારી રાખતા. પણ છગનલાલને જીવ કંઈક જુદી જ માટીનો હતો. એનું ચિત્ત ધરસંસારનો ત્યાગ કરીને ત્યાગ ધર્મની દીક્ષા લેવા માટે ઝંખી રહ્યું. ક્યારે એવો અવસર આવે, અને હું ક્યારે સાધુજીવન સ્વીકારું!

અને એવો પુણ્ય અવસર પણ આવી ગયો. વિ. સં. ૧૯૪૨માં જૈનસંઘના મહાન પ્રભાવક આચાર્યશ્રી વિજયાનંદસૂરિજી (આત્મારામજી) મહારાજ વડોદરા પધાર્યો. એમની ધર્મદેશના છગનના અંતરને સ્પર્શી ગઈ. એ ભાગવતી દીક્ષા લેવા તત્પર થઈ ગયો. હવે સંસારનું બંધન એને એક પણ માટે પણ બંધનું ન હતું. છેવટે, મોટા ભાઈઓ અને કુટુંબીજનોની નારાજી વહોરીને પણ એણે વિ. સં. ૧૯૪૩ની સાલમાં રાધનપુરમાં, શ્રી આત્મારામજી મહારાજ પાસે, મુનિશ્રી હર્ષ-વિજયજીનાં શિષ્ય તરીકે, દીક્ષા લીધી. નામ મુનિશ્રી વલ્લભવિજયરાખવામાં આવ્યું. ભૂખ્યાને ભાવતા ભોજન મળે એમ, છગનને આત્મા ખૂબ આહ્વાદ અનુભવી રહ્યો એક પણ પશુ નિર્ધર્મક વિતાવવાને બદલે તેઓ ગુરૂસેવા અને જ્ઞાન ચરિત્રની આરાધનામાં લાગી ગયા. શ્રી આત્મારામજી મહારાજના તેઓ ખૂબ પ્રીતિપાત્ર બની ગયા—જાણે કાચાની છાયા જ સમજે!

ત્રણ ચોમાસા ગુજરાત અને રાજસ્થાનમાં કરીને તેઓ દાદાગુરૂજીની સાથે પંજાબ ગયા ત્યાં એકધારા ૧૯ ચોમાસા કરીને પંજાબના શ્રીસંઘની ધર્મશ્રદ્ધાને ખૂબ દબ બનાવી. ૧૯ ચોમાસામ દાદાગુરૂજીની સાથે જ કર્યો અને, વિ. સં. ૧૯૫૨માં દાદાગુરૂજીનો સ્વર્ગવાસ થતા, ૧૩ ચોમાસા બીજા મુનિવરો સાથે કર્યો. અંત સમયે જેમ મતાએ હિતશિખામણ આપી હતી, એ રીતે જ દાદાગુરૂજીએ અંતિમ આદેશ મુનિશ્રી વલ્લભવિજયને કર્યો હતો, કે સમાજના ઉત્કર્ષ માટે ઠેર ઠેર વિદ્યામંદિરો સ્થાપવળે, અને પંજાબને સંભાળળે!

જેમના ચરણે મુનિ વલ્લભવિજયજીએ પોતાનું જીવન અને સર્વસ્વ સમર્પિત કર્યું હતું, એ વાતસદ્યમૂર્તિ દાદાગુરૂના સ્વર્ગવાસથી તેઓને ન કદાપી શકાય એટલો આઘાત લાગ્યો. પણ કુદરતના સહજ ક્રમ પ્રમાણે આવી પડેલ આપત્તિથી હતાશ-નિરાશ થઈને નિષ્ક્રિય બની

જવું એ મુનિશ્રી વલ્લભવિજયજીના સ્વભાવમાં જ ન હતું. દાદાગુરૂજીના પારસમણિ જેવા સહવાસને લીધે જીવનમાં ધીરજ, હિંમત અને સમતાનું જે તેજ પ્રગટ્યું હતું, એની જાણે કસોટી થવાની હતી. મુનિશ્રી વલ્લભ-વિજયજી પંજાબના શ્રી સંઘની ધર્મશ્રદ્ધાને દબ કરવાના અને સરસ્વતી મંદિરોની સ્થાપનાના કાર્યમાં દત્તચિત્ત બની ગયા. પંજાબ શ્રી સંઘમાં બાળકોથી લઈને તે વૃદ્ધો સુધી સૌ કોઈનાં અંતરમાં ગુરૂવલ્લભ વસી ગયા તે તેઓની સંઘના ઉત્કર્ષની આવી ઉમદા ભાવના અને પ્રવૃત્તિને કારણે જ. ગુરૂ વલ્લભનું નામ પડે છે, અને પંજાબના શ્રી સંઘનું અંતર આદર અને ભક્તિથી ગદગદ બની જાય છે.

“ન ધર્મો ધર્મિકૈર્વિના” – ધર્મ એના અનુયાયીઓમાં જ ટકી રહે છે એ સૂત્રનો ભાવ મુનિશ્રી વલ્લભવિજયજીના અંતરમાં બરાબર વસી ગયો હતો. વળી, પોતાની દીર્ઘ દૃષ્ટિને કારણે, તેઓ પલટાતા સમયના એંધાણ પણ પારખી શકતા હતા. વળી સંઘની શક્તિને ટકાવી રાખવા માટે અને સમાજનો ઉત્કર્ષ સાધવા માટે તેઓએ ત્રણ મુદ્દાઓ નક્કી કર્યા હતા:

(૧) સમાજની ઉગતી પેઢીને દરેક કક્ષાનું વ્યાવહારિક તથા ધાર્મિક શિક્ષણ મળતું રહે એવી વ્યવસ્થા કરવી.

(૨) સંઘશક્તિને ટકાવી રાખવા માટે જૈન સંઘના બધા ફિરકા વચ્ચે સંપ અને સંગઠનની ભાવનાને પ્રોત્સાહન મળે એવું વાતાવરણ ઉભું કરવું.

(૩) સમાજનો ગરીબ અને મધ્યમવર્ગ આર્થિક ભાંસમાં પિસાઈ ન જાય એ માટે ઉદ્યોગ-ગૃહ જેવી સંસ્થાઓની સ્થાપના કરવી અને એ માટે મોટું ભંડોળ એકત્ર કરવું.

તેઓની આ ભાવનાને તેઓના જ શબ્દોમાં જોઈએ :

“અત્યારે હજારો જૈન કુટુંબો પાસે ખાવા પૂરતું અન્ન નથી, પહેરવા પૂરતાં કપડાં નથી, માંદાની સારવાર માટે અને પોતાના બાળકોને ભણાવવા માટે પાસે પૈસા નથી. આજે મધ્યમ-વર્ગના આપણા ભાઈ-બહેન દુઃખની ચક્કીમાં પિસાઈ રહ્યા છે. જો મધ્યમ વર્ગ જીવતો રહેશે તો જ જૈન જગત પણ ટકી રહેશે. ધનિક વર્ગ લહેર કરે અને આપણાં સાધર્મી ભાઈઓ ભૂખે મરે એ સામાજિક ન્યાય નહીં પણ અન્યાય છે.” “સંસારનો ત્યાગ કરી, આ વેશ પહેરી, ભગવાન મહાવીરની જેમ, અમારે અમારા જીવનની પળે-પળનો હિસાબ આપવાનો છે, આત્મશાંતિ અને આત્મશુદ્ધિ તો મળતાં મળશે, પણ સમાજ, ધર્મ અને દેશના ઉત્કર્ષમાં આ જીવનમાં જે કાંઈ ફાળો આપી શકાય, તે આપવાનું કેમ ભૂલી શકાય?”

“સાધર્મિક વાત્સલ્યનો અર્થ કેવળ મિષ્ટાન્ન ખવડાવવું એવો જ નથી, પરંતુ સાધર્મિક ભાઈઓને કામે લગાડીને એમને પગભર બનાવવા, એ પણ ચાચું સાધર્મિક વાત્સલ્ય છે.”

“સેવા, સંગઠન, સ્વાવલંબન, શિક્ષણ અને જૈન સાહિત્યનું પ્રકાશન તથા એનો પ્રચાર-આપાંચ બાબતો ઉપર જ જૈન સમાજની ઉન્નતિનો આધાર છે.”

“બને કે ન બને, પણ મારો આત્મા એમ ચાહે છે, કે સાંપ્રદાયિકતા દૂર થાય અને જૈન સમાજ શ્રી મહાવીર સ્વામીના નેજા નીચે એકત્ર થઈને શ્રી મહાવીર સ્વામીની જય બોલે.”

આચાર્યશ્રી ખાદી પહેરતા હતા, એ હકીકત પણ તેઓની રાષ્ટ્રભાવનાની સાક્ષી બની રહે એવી છે.

પંબળમાં એકધારાં ૧૮ વર્ષ સુધી કામ કર્યા પછી જ્યારે તેઓએ ગુજરાત તરફ વિહાર કયો ત્યારે સમાજના ઉત્કર્ષ માટે, સમયની હાકલને ધ્યાનમાં લઈને, શું શું કરવાની જરૂર છે એ અંગેના એમના વિચારો પરિપક્વ થઈ

ચૂક્યા હતા. અને હવે તો એ વિચારોને રચનાત્મક સ્વરૂપ આપવાની જ જરૂર હતી. આ યોજનામાં મુખ્યત્વે એ બાબતો ઉપર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાની જરૂર હતી; એક તો, જૈન સંઘની નવી પેઢી વિદ્યાની દરેક દરેક શાખામાં નિપુણતા મેળવે એ માટે શિક્ષણ સંસ્થાઓ કે વિદ્યાર્થી-ગૃહો સ્થપાવવા, અને બીજી, સમાજના જરૂરિયાતવાળાં ભાઈઓ-બહેનોને જરૂર પૂરતી પૂરક સહાય મળતી રહે એ માટે કાંઈક કાયમી વ્યવસ્થા કરવી, જેમકે એ માટે ‘મ હું ફંડ એકઠું કરવું’ અને ઉદ્યોગગૃહોની સ્થાપના કરવી.

ગુજરાત તરફના વિહારમાં આ યોજનાને તેઓએ અગ્રસ્થાન આપ્યું. અને જૈન સંઘ આ યોજનાનું મહત્વ જ સમજે એ માટે અવિરત પુરૂષાર્થ આદર્યો તેઓના આ પુરૂષાર્થને લીધે જ પંબળ, રાજસ્થાન, ગુજરાત તેમજ મહારાષ્ટ્રમાં નાની-મોટી શિક્ષણ સંસ્થાઓ અને વિદ્યાર્થીગૃહો સ્થપાયા. આ ઉપરાંત સને ૧૯૧૪-૧૫માં, મુંબઈમાં સ્થપાયેલ અને સમય જતા અનેક શાખાઓ રૂપે વિસ્તાર પામેલ શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, એ પણ આચાર્યશ્રીની પ્રેરણા અને ભાવનાનું જ ફળ છે.

આચાર્યશ્રીની પ્રેરણાર્થી સ્થપાયેલ આવી સંસ્થાઓ ઉત્તરોત્તર વિકાસ સાધી શકી એમાં એમની દૂર દેશી, સમયજ્ઞતા અને નિર્મોહવૃત્તિનો ફાળો કંઈ જેવો તેવો નથી. દરેક સંસ્થા પોતાના ધારાધોરણ પ્રમાણે કામ કરતી રહે એમાં જ પ્રસન્નતા અનુભવતા. આવી અનાસક્તિ કે અલિપ્તતા અતિવિરલ જોવા મળે છે.

આવી જ નિર્મોહવૃત્તિ તેઓએ આચાર્યપદવી માટે દર્શાવી હતી. પંબળના સંઘે તો તેઓને છેક વિ. સં. ૧૯૫૭માં આચાર્યપદ સ્વીકારવાની આગ્રહભરી વિનંતિ કરી હતી, પણ મુનિ શ્રી બલભવિજયજીએ વિનંત્રતાપૂર્વક એનો ઈન્કાર કયો હતો. આ પછી છેક ચોવીશ વર્ષ, વિ. સ. ૧૯૮૧માં, પંબળ શ્રી સંઘના આગ્રહને વશ

થઈને, લાહોરમાં, તેઓએ આચાર્યપદનો સ્વીકાર કર્યો હતો.

વિ. સં. ૨૦૦૬માં, જૈન કોન્ફરન્સનું અધિ-વેશન ફાલનામાં મળ્યું ત્યારે, સંઘની એકતાના મનોરથ સેવતા આચાર્યશ્રીએ લાગણીભીના સ્વરે એમ કહ્યું હતું, કે “જો આપણા સંઘની એકતા સાધવા માટે જરૂર પડે તો હું મારું આચાર્ય-પદ છોડવા તૈયાર છું,” જૈન સંઘની એકતા માટેની આ કેવી ભવ્ય ઝખના ! આ જ રીતે તેઓ ઇચ્છતા હતા, કે જૈનોના બધા ફિરકાઓમાં પણ એકતા સ્થપાય

આચાર્યશ્રીના સંઘનાયક પદની ખરેખરી અગ્નિપરીક્ષા થઈ સને ૧૯૪૭માં, દેશના વિભા-જન વખતે. ત્યારે આખો દેશ કેમી હુતાશનમાં ઓરાઈ ગયો હતો, એ ચોમાસું અ.ચ.યશ્રી પંજાબનાં દાદાગુરૂની નિર્વાણભૂમિ ગુજરાનવાલા શહેરમાં રહ્યાં હતા. દેશ એ ભાગમાં વહેંચાઈ ગયો હતો, અને ગુજરાનવાલા પાકિસ્તાનમાં ગયું હતું જૈન સંઘની ચિંતાનો પાર ન હતો. સંઘે ગમે તેમ કરીને ગુજરાનવાલા છોડીને હિન્દુસ્થાનમાં આવી જવાની આચાર્યશ્રીને પ્રાર્થના ઉપર પ્રાર્થના કરી, એ માટે જરૂરી સગવડ પણ કરી. પણ ગુજરાનવાલામાં સપડાઈ ગયેલાં બધા સાધુ સાધ્વીઓ અને જૈન ભાઈઓ બહેનોના સ્થળાંતરની પૂરી ગોઠવણ ન થાય ત્યાં સુધી પોતાનો જીવનચાવવા ચાલી નીકળવાનો

તેઓએ સાફ સાફ ઇન્કાર કર્યો. છેવટે એ બધાના સ્થળાંતરની ગોઠવણ થઈ ત્યારે જ આચાર્યશ્રીએ હુલાતે દિલે ગુરૂતીર્થ ગુજરાનવાલાને છેલ્લી સલામ કરી !

જીવનના છેલ્લા દિવસો વીતતા હતા ત્યારે (વિ. સં. ૨૦૧૦માં) આચાર્યશ્રી મુંબઈમાં બિરાજતા હતા. ૮૪ વર્ષની ઉંમર અને ૬૮ વર્ષના દીક્ષા પર્યાયને લીધે કાયાનો ડુંગર ડોલવા લાગ્યો હતો. છતાં મનમાં એક રટણ હતું કે ક્યારે પાલીતાણા જઈને હું દાદાના દર્શન કરું અને પંજાબ ક્યારે પહોંચું ? કાયા ભલેને જર્જરિત થઈ, અંતરનો ઉત્સાહ અને ઉમંગ તો એવોને એવો જ હતો.

નિરાશામાંથી આશા પ્રગટે, કૂરતામાંથી કરૂણા જન્મે, અધર્મમાંથી ધર્મના અભિરૂચિ જાગે એવા એવા સારમાણસાધના, સેવાપરાયણતાના, નમ્ર-તાના કરૂણાપરાયણતાના તેમજ સમતા શાંતિ અને સ્વસ્થતાના અનેક પ્રસંગ મૌજિતકેથી આચાર્યશ્રીનું જીવન વિમળ, ઉચ્ચ અને ઉદાત્ત બન્યું હતું.

આવા એક જાજરમાન પ્રભાવક મહાપુરૂષે વિ. સં. ૨૦૧૦ના ભાદરવા વદી ૧૦ના દિવસે (તા. ૨૨-૯-૫૪ના રોજ), વધુ જીવનતસ્થાનને માટે અંતિમ પ્રયાણ કર્યું !

એ સર્વમંગલકારી વિભૂતિને આપણી વંદના હો !

સાહ્યાર સ્વીકાર

(નિરક્ષણ અને અર્થઘટન : લેખક શ્રી પન્નાલાલ ર. શાહ પ્રકાશક શ્રી મુંબઈ જૈન યુવક સંઘ, ૩૮૫, સરદાર વલ્લભભાઈ પટેલ રોડ. મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૪. પૃષ્ઠ સંખ્યા ૧૩૬. કી. રૂ. ૪૦.

● મુરબ્બીશ્રી પોપટલાલભાઈની જીવન ઝરમર ●

[આ લેખ અંગે માહિતી મેળવી આપવામાં પાર્શ્વનાથ જીવદયા મંડળના કાર્યકર્તાઓ અને ખાસ કરીને શ્રી પ્રસુદાસભાઈએ સહકાર આપેલ તેના અમે ઋણી છીએ. —ત્રી]

સાચા સમાજ સેવક, ધર્માતુરાગી અને વિદ્યાપ્રેમી શ્રી પોપટલાલભાઈનો જન્મ સંવત ૧૯૭૦ના શ્રાવણ વદી ચોથને ગુરૂવારે વલભીપુર તાલુકાના કંથારિયા ગામે થયો હતો. તેમના માતૃશ્રીનું નામ અંબાદર્શની હતું અને તેમના પિતાશ્રીનું નામ રવજીભાઈ હતું.

તેમના માતૃશ્રી તેમજ પિતાશ્રી બન્ને ધર્મપ્રેમી અને સંસ્કારી હતા, અને પોતાના પુત્રની કારકીર્દિ ઉજવળ અને એ દષ્ટિ નજર સમક્ષ રાખીને શ્રી પોપટલાલભાઈમાં બાળ-જીવન સંસ્કાર સિંચન કરવાનું શરૂ કરી તેમના ઉજવળ ભાવીના સ્વપ્ન સેવવા લાગ્યા.

શ્રી પોપટલાલભાઈએ પણ માતા-પિતાના એ સ્વપ્ને સહકાર કરવા બંને કમર કસી હતી. ‘પુત્રના લક્ષણ પારણા-માંથી’ એ કહેવત અનુસાર શ્રી પોપટલાલભાઈએ બાળપણથી આકરી કસોટીનો સામનો કરી ઉન્નતિના માર્ગે દૃઢ આરંભી. તેમણે પ્રાથમિક શિક્ષણ વલભીપુરની શાળામાં લીધું હતું. તે માટે દરરોજ કંથારીઆથી ૧૨ કી. મી.નું અંતર કાપી વલભીપુર જતા. શિક્ષણ લેવાની તમન્ના સિવાય આ કેવી રીતે બને ? હાઈસ્કૂલ કક્ષાનો અભ્યાસ

સ્વ. પોપટલાલ રવજીભાઈ સંલોત તેમણે અમદાવાદમાં કરેલો. અને ત્યાર બાદ તેમણે મુંબઈ યુનિવર્સિટીની બી. એ.ની પરીક્ષા ૧૯૭૬માં અને બી. ટી.ની પરીક્ષા ૧૯૪૩માં પસાર કરેલી. ગુજરાત વિદ્યાપીઠની વિનિતની પરીક્ષા ૧૯૫૩માં પાસ કરી પોતાનો શિક્ષણ પ્રેમ સદા જાગૃત છે એ બતાવી આપ્યું.

શ્રી પોપટલાલભાઈને ધાર્મિક સંસ્કારો વારસામાં મળેલા અને એજ રીતે તેમણે પોતાના સંતાનોમાં પણ ધાર્મિક સંસ્કારોના બીજ રોપ્યા હતા. આવા પ્રબળ ધાર્મિક સંસ્કારોને કારણે તેમની આરે પુત્રીઓએ દીક્ષા અંગીકાર કરવાની અભિલાષા વ્યક્ત કરી અને તેમણે હૃદયપૂર્વક અનુમતિ આપી અને તેમના દીક્ષા મહોત્સવો સારી રીતે ઉજવ્યા સંયમમાર્ગની અનુમોદના કરી. તેમના પુત્રોમાં પણ ધર્મસંસ્કારના બીજ રોપ્યા.

ઈ. સ. ૧૯૭૬માં બી. એ. પાસ થયા પછી તેમણે શીહોર, તળાબ, મહુવા, સાવરકુંડલા, ભુજ (કચ્છ), તથા નળીઆ વગેરે સ્થળોની હાઈસ્કૂલોના સન્નિષ્ઠ શિક્ષક તરીકે સેવા આપી. પોતાની ઉત્તમ શિક્ષણ પદ્ધતિ અને છાત્રવાત્સલ્યથી વિદ્યાર્થીઓમાં સારી આહવા પ્રાપ્ત કરી.

હતી. સાવરકુંડલાને તેમણે પોતાની કર્મભૂમિ બનાવી હતી. ત્યાં તેમણે હજારો વિદ્યાર્થીઓને શિક્ષક તરીકે અને પછી આચાર્ય તરીકે શિક્ષણ સાથે સંસ્કાર આપી સારો યશ મેળવ્યો. આચાર્યની નોકરીમાંથી તેઓ ૬. સ. ૧૯૭૩માં નિવૃત્ત થયા. ત્યારબાદ ત્રણેક વર્ષ સાવરકુંડલામાં બીતાવી ૬. સ. ૧૯૭૬ માં ભાવનગર આવ્યા, અને અહીં ભાવનગરમાં તેમણે સમાજ સેવા પરમાર્થ સેવાનું કાર્ય અપનાવ્યું.

શિક્ષકની નોકરી દરમિયાન પણ તેમનું સેવાકાર્ય તો ચાલુ જ હતું પણ નિવૃત્ત થયા પછી તેઓ પોતાનો લગભગ બધો સમય સેવાકાર્યમાં આપવા લાગ્યા ભાવનગરમાં તેમણે નવજયોત કેરિંગ ક્લસ દ્વારા પણ હજારો વિદ્યાર્થીઓને શિક્ષણ આપી તેમના માનીતા થયા હતા.

તેમના જીવનનું મહત્વનું આકર્ષણ સાધાર્મિક ભક્તિ, મૂંગા પ્રાણીઓની દયા અને સાધુ સાધ્વીજી મહારાજોની ભક્તિ એ મુખ્ય હતા. તેમની ધર્મપરાયણતા પણ પ્રશંસનીય હતી. પોતાની સેવા ભાવના સારી રીતે પાર પાડવા માટે તેઓ પાંજરાપોળ, જીવદયા મંડળી, શ્રી આત્માનંદ સભા, શ્રી ગોડીજી જૈન દેરાસર વગેરે સાથે સંકળાયેલા હતા. અને આ બધી સંસ્થાઓમાં તેઓ સક્રિય રીતે કુશળતા પૂર્વક કાર્ય કરી ઉત્તમ સેવાકાર્યનો આદર્શ આપણી સમક્ષ મૂકતા ગયા.

જીવદયામાં તેઓ એવા એતપ્રેત થઈ ગયેલ કે જીવદયા માટે કોઈપણ માણસ જરાપણ ધર્મ-વિરૂદ્ધ બોલે તો તેમનો આત્મા ઉકળી જતો અને તેને સાચું સમજાવવા પ્રયત્ન કરતા.

તેમની સાધાર્મિક ભક્તિ કરવાની રીત પણ અબોડ હતી. આપણે તેમાંથી ઘણું શીખવા જેવું છે.

ગામડાઓમાં જઈ જાતેજ સાધાર્મિક ભક્ત કરતા, કપડા, અનાજ, તેલ, ઘી વગેરે પોતાની રૂબરૂમાંજ દરેક ઘરે મોકલતા, કોણે મોકલ્યા તેની

ખબરજ પડે નહિ. ફક્ત વેપારી અને જે ગામના અગ્રણી હોય તેજ જાણે. તેમની આ બધી મૂંગી સેવા હતી. પોતાની પ્રસિદ્ધિની જરાએ આકાંક્ષા નહિ. સાદો પહેરવેશ અને પૈસા સાથે લઈનેજ જાય. તદુપરાંત જરૂર પડે તો બીજી સગવડતા સાથે જ હોય.

શીહોર, વરતેજ, પાલીતાણા, મઢડા, તળાજા, દાઠા, મહુવા, વલભીપુર, સાવરકુંડલા વગેરે સ્થળોએ જાતે જઈને તે ગામના સેવાભાવી કાર્યકરને મળીને સાધાર્મિક ભક્તિનું કામ શાંતિથી પતાવી દેતા.

તીર્થયાત્રા સંઘનો અને ખોલા ભાભ :-

ભાવનગરથી શત્રુજય તીર્થનો છ'રી પાલિત યાત્રા સંઘ પરમ પૂજ્ય શાસન સમ્રાટ આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના પુણ્ય પ્રભાવ સામ્રાજ્યે તેઓશ્રીના પરમ આશીર્વાદથી પરમ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ વિજયઅમૃતસૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબના શિષ્યરત્ન પરમ પૂજ્ય ગણિવર્ચશ્રી દાનવિજયજી મ. ની પ્રેરણાથી ગોડિજી જૈન ઉપાશ્રયના ઉપક્રમે અને શ્રી જૈન ક્રેયષ મિત્ર મંડળના સહકારથી તેઓના આયોજનથી સંઘપતિ શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સહોત તરફથી સં. ૨૦૪૧ ના ચૈત્ર વદિ ૬ ને શનિવારના મંગલ પ્રભાતે શુભ મુહૂર્તે ૧૦૮ ચાત્રિકોનો છ'રી પાલિત યાત્રાસંઘ નીકળ્યો હતો.

શુભાનંદા :-

પરમ પૂજ્ય આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનંદપ્રભ-સૂરીશ્વરજી મહારાજ તથા પરમ પૂજ્ય ગણિવર્ચશ્રી દાનવિજયજી મ. આદિની શુભ નિશ્રામાં ઘણાજ ઉત્સાહ ઉમંગથી આ સંઘનું પ્રયાથ થયું હતું.

શ્રી સંઘનો મંગળ પ્રવેશ :-

ચૈત્ર વદિ પ્રથમ તેરસના દિવસે શ્રી દિગંબર જૈન ધર્મશાળાથી સંઘનું સાગૈયું થયું હતું. સંઘના ભવ્ય સાગૈયા સાથે શ્રી કેસરિયાનગરમાં

સંઘ આવેલ. ત્યારે ૫૦ પૂઠ આચાર્ય ભગવંત ચંદ્રોદયસૂરીશ્વરજી, ૫૦ પૂઠ જ્ઞાનંદસૂરિજી તથા પૂઠ પં. અભયસાગરજી વગેરે પ્રવેશમાં પધાર્યા હતા. પૂઠ આચાર્યશ્રીએ તેમજ દાનવિજયજી મંઝે સંઘનું પ્રયાણ પ્રવેશ અને તીર્થ માળનેા મહિમા સમજાવ્યો હતો.

શ્રીસંઘ તીર્થમાળા :-

ચૈત્ર વદિ બીજી તેરસના શુભ દિવસે શ્રી શત્રુજય તીર્થ ઉપર શ્રી સંઘની ઉપસ્થિતિમાં આદીશ્વર દાદાની સાન્નિધ્યમાં સંઘપતિશ્રી પોપટ-લાલ રવજીભાઈ સક્ષાતને પૂઠ આચાર્યશ્રીએ વિધિ પૂર્વક તીર્થમાળ પહેરાવવાની હતી. પૂઠ ગણિવર્ષશ્રી દાનવિજયજી મંઝે સંઘના શ્રેયાર્થે અકૃમતપ કરીને સંઘપતિને માળ પહેરાવવાની વિધિ કરી હતી. આ રીતે સંઘપતિની વર્ષોની ભાવના પૂર્ણ થતાં આંખમાંથી હર્ષના આંસુ વહેતા હતાં. આ રીતે ભાવનગરથી પાલિતાણા

છ'રી પાલિત સંઘની મંગલયાત્રાની પૂર્ણાહુતી થઈ હતી.

મકાન વસાહત :-

જૈન ભાઈઓ એકી સાથે કેમ વસવાટ કરે તે હેતુથી તેને મકાન કેમ અપાવવા તેમજ સરકારી યોજનાનેા કેમ લાભ લેવો અને સાથે ધાર્મિક શિક્ષણ પણ જળવાઈ રહે તેમજ દેરાસર પણ સાથે હોવું જોઈએ. તેવું તે કરતા ગયા. છેલ્લે છેલ્લે ૧૭૫ માણસોને મકાન માટેની યોજના પણ કરતા ગયા.

આટલા બધા સેવા કાર્ય છતાં સરળ અને નિરાડંબરી જીવન આપણને હ મેશા પ્રેરણા આપતા રહેશે.

આપણે અંતમાં કહી શકીશું કે,
ધન્ય જનની તેની રે,
જેણે કુળ દીપાવ્યું આજરે.

* આઠમો જૈન સાહિત્ય સમારોહ *

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના મંત્રી ડૉ. રમણલાલ ચી. શાહ જણાવે છે કે આઠમો જૈન સાહિત્ય સમારોહ ફેબ્રુઆરી. ૧૯૮૭માં સમેતશિખર (મધુવન, બિહાર) ખાતે યોજવાનું નક્કી થયું છે.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તરફથી યોજનારા આ સમારોહમાં ભાગ લેવા ઇચ્છતા વિદ્વાનોને ઇતિહાસ, કલા, શિલ્પ, સ્થાપત્ય ઇત્યાદિ વિષયને લગતો પોતાનો લેખ મોડામાં મોડો તા. ૩૧મી ડિસેમ્બર, ૧૯૮૬ સુધીમાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઓગણ્ટ ક્રાંતિમાર્ગ, ગોવાલિયા ટેન્ક, સુંબઈ-૪૦૦ ૦૩૬ એ સરનામે મોકલી આપવા વિનંતી છે.

શોક ઠરાવ

શ્રી પાર્શ્વનાથ જીવદયા કલ્યાણ કેન્દ્ર ભાવનગરની સભા મળી હતી, આ સભામાં મુ. શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સલોતાના અવસાનની નોંધ લેતાં દુઃખ અને શોકની લાગણી અનુભવે છે.

જીવદયા તેમજ સર્વાર્થિક ભક્તિ એ જીવનનું ધ્યેય બનાવી જીવનની છેલ્લી ઘડી સુધી તેઓ વળગી રહ્યા, અને તેઓએ અનેક કામ માટે ઘણી સેવાઓ આપી.

તેમના જવાથી દરેક પ્રવૃત્તિમાં ન પુરાય તેવી ખોટ પડી છે, એથી પ્રાર્શ્વનાથ જીવદયા મંડળીના ભાઈઓ દુઃખની લાગણી અનુભવે છે.

જે કામ માટે તેઓ જીવનભર ઝગમગતા ને કામો યોગ્ય દિશામાં આગળ વધે તેમ તેમને યોગ્ય અંજલી હોઈ શકે.

આ માટે આપણે બધા તેમના જીવનમાંથી પ્રેરણા લઈ તેમના માર્ગે જવાનો પ્રયત્ન કરીએ, અને તેમના કુટુંબીજનો ઉપર દુઃખ આવી પડેલ હોઈ, તે સહન કરવાની પ્રભુ શક્તિ આપે,

અને પ્રભુ સદગત આત્માને શાંતિ આપે તેવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી પ્રાર્શ્વનાથ જીવદયા કલ્યાણ કેન્દ્ર હાથીયાન, ખાદી ઉત્પાદન કેન્દ્ર, ભાવનગર.

શોક ઠરાવ

ખાદી આમોદોગ ભંડાર ભાવનગર સંસ્થાના કાર્યકર્તાઓની આ સભા મુ. શ્રી પોપટભાઈ રવજીભાઈ સલોતાના અવસાનની નોંધ લેતાં દુઃખ

અને શોકની ઘેરી લાગણી અનુભવે છે.

ધર્મ અને રચનાત્મક તેમજ જીવદયા અને સાધર્મિક ભાઈઓની સેવા, જીવનનું ધ્યેય બનાવી અને જીવનની છેલ્લી ઘડી સુધી તેઓ તીવ્ર પણે વળગી રહ્યા, અનેક કામોના વિકાસ માટે તેઓએ ઘણી સેવાઓ આપેલી છે, તેમના જવાથી દરેક પ્રવૃત્તિને ન પુરાય તેવી ખોટ પડી છે, જેથી, કાર્યકરોના બહોળો સમુદાય, દુઃખની તીવ્ર લાગણી અનુભવે છે જે કામો માટે તેઓ જીવન પર ઝગમગતા તે કામો યોગ્ય દિશામાં વિકાસ સાધે એમની સિદ્ધિ યોગ્ય અંજલી હોઈ શકે. આ માટે આપણે બધા એમના જીવનમાંથી પ્રેરણા લઈ તેમના માર્ગે જવાનો પ્રયત્ન કરીએ અને તેમના કુટુંબીજનો ઉપર દુઃખ આવી પડેલ હોઈ તે સહન કરવાની પ્રભુ શક્તિ આપે.

અને પ્રભુ સદગત આત્માને શાંતિ આપે તેવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

તુમ જગમે આયે, તુમ રહે જગ હસે,
એસી કરણી કરો, તુમ હસો જગ રાય.

-પ્રભુદાસ શાહ

ભાવનગરનો સંસારી પણામાં રહેલો એક મહાન સંત એટલે પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોતા એમની ખોટ કદાચિ પુરાવાનીજ નથી જ, થોડા વખતથી ભાવનગરમાં આવી ભાવનગરને કમ ભૂમિ અને ધર્મભૂમિ બનાવી સેવાના અનેક કામો કર્યા. જીવનની એક એક પળ પરોપકારમય બનાવી આત્માનંદનો પ્રાણ બની ગયા.

પાંજરાપોળ, ગૌશાળા, જીવદયા મંડળ અભયદાન, પશુપાલન, જીવદયાના કામો એમણે ભાવનગરમાં રહીને કર્યા. એમનો શાંત સ્વભાવ, નમ્રતા, વિવેક કદિ વિસરાશે નહિ પ્રભુ એમના આત્માને પરમ શાંતિ આપો એજ અભ્યર્થના.

શ્રી રાયચંદ મગનલાલ શાહ મુ બઈ.

જીવન એવું જીવી જાણ્યું કે મૃત્યુ પણ શર-
માઈ ગયું, જોઈને મીઠી તસ્વીર તમારી વરસી
પડે છે આંખો અમારી પ્રભુ તમારા આત્માને
ચિર:શાંતિ અર્પે એજ અભ્યર્થના.

આપના મૃત્યુથી કણ્ઠીવાડ જૈન પરિવારે
એક સ્વજન અને માર્ગદર્શક ગુમાવ્યો છે.

લી. કણ્ઠીવાડ જૈન પરિવાર

“નવજયોતની એ ઝળહળતી જયોત,

અનંત યાત્રા તમે ગણી મહામૂલી,
ચિરશાંતિ પામે, એજ વ્યથિત,

ઢૂંયાં કેરી છે સ્મરણાંજલિ.....”

અમારા ‘દાદા’ સંસ્થાના આજીવન શિક્ષક
શ્રી પોપટલાલ આર. સલોત (સલોત સાહેબ)
ના આકસ્મિક, અચાનક નિધનથી ‘નવજયોત
કોચિંગ ક્લાસના શિક્ષકો, કર્મચારીઓ અને
વિદ્યાર્થી-જગત ઊંડા આઘાતની દુઃખદ લાગણી
અનુભવે છે.

જિન્દગીના અંતિમ શ્વાસ સુધી સ્થિતપ્રજ્ઞ
બની સિદ્ધાંત અને સંસ્કાર આપનાર આ પવિત્ર
આત્માએ છેલ્લા દસકામાં નવજયોત પરિવારના
હજારો છાત્રોના જીવનમાં જ્ઞાન શિક્ષણ માર્ગદર્શન
અને સંસ્કારનો પ્રકાશપુંજ પાથરી નવજયોત
પ્રસારી લોક પ્રિયતા પ્રાપ્ત કરી છે.

તેઓની વસમી વિદાયથી સંસ્થાને પડેલી

ખોટ કદી પુરાશે નહિ. ઇશ્વર સદગતના આત્માને
શાંતિ અર્પે એજ અભ્યર્થના. તમારા વિના
તિમિર વનમાં અટવાયેલાં તમારા નવજયોત
પરિવાર અને આપ્તજનોને તમારી યાદનાં અજ-
વાળા હિંમત બક્ષે એજ ઇશ્વરને પ્રાર્થના.

‘અંધેર ભલે ન હો સ્વર્ગમાં અંધારું’ જરૂર હશે,
નહિતર ખુદ ઇશ્વરને પણ જરૂર શી પડે ‘દાદા’ની.’

નવજયોત પરિવાર

ગાય રૂવે લાખ લાખ અશ્રુધાર
ક્યાં ગયો મુજ પાલનહાર ?
કોણ દોડશે ભીડ પરચે મુજ કાજ ?
દાન પ્રવાહથી અશ્રુ લુછવા આજ ?
ગાયો રડતી અમારી ગૌશાળાને દાર
મુંગી અંજલિ આપતી આંખે અશ્રુધાર
ભીડ પડતા જે દોડતો ગયો હરિને દાર
‘સલોત’ સેવક ગાયનો સાચો પાલન હાર

લિ. મુકુંદભાઈ ત્રિવેદી અને
મહાજન ગૌશાળા પરિવારના સભ્યો
સાવરકુંડલામાં સ્વ. પોપટભાઈ સલોતને
શ્રદ્ધાંજલી

સ્વ. આચાર્ય શ્રી પોપટભાઈ સલોતને
શ્રદ્ધાંજલિ અર્પવા તા. ૧૮ના રોજ એક શોકસભા
માજી પૂરવઠા ખાતાનાં મંત્રી શ્રી લલ્લુભાઈ શેઠના
પ્રમુખપદે મળી હતી. આ શોકસભામાં વક્તા-
ઓએ સ્વ. ની નિષ્ઠા પ્રમાણિકતા વગેરે ગુણોની
સરાહના કરી સ્વ. ને શોકાંજલિ આપી હતી

સ્વર્ગવાસ નોંધ

શ્રી મણીલાલ કુલચંદ શાહ ઉં. વર્ષ ૭૩ સંવત ૨૦૪૨નાં આસોવદ ૫ તા. ૮-૧૦-૧૯૮૬
ને બુધવારના રોજ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયા છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય
હતા તેમજ વ્યવસ્થાપક સમિતિના પણ મેમ્બર હતા. તેઓશ્રી મીલનસર સ્વભાવના તેમજ
ધાર્મિક વૃત્તિના હતા. તેમજ સભા પ્રત્યે અપૂર્વ પ્રેમ ધરાવતાં હતાં તેઓશ્રીએ સભાને યાત્રા
પ્રવાસ કરવા માટે રૂ. ૨૫૦૦) અંકે પચીસો રૂપીઆ આપેલ હતા. પરમકૃપાળુ પરમાત્મા
તેઓશ્રીના આત્માને શાંતિ અર્પે એજ પ્રાર્થના.

સમાચાર-સાર

સન્નિષ્ઠ કાર્યકર શ્રી રસીકલાલ નાથાલાલ કોરા સ્મૃતિ ફંડ અંગે
નમ્ર વિજ્ઞપ્તિ

સન્નિષ્ઠ સામાજિક કાર્યકર અને શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા-મુખર્ધના મંત્રીશ્રી રસીકલાલ નાથાલાલ કોરાએ જીવન દરમિયાન આપેલ અમૂલ્ય સમાજ સેવાઓની સ્મૃતિ કાયમ રાખવા તેઓશ્રીને શ્રદ્ધાંજલી અર્પવા તા. ૫-૮-૧૯૮૬ના મળેલ શ્રદ્ધાંજલિ સભામાં “શ્રી રસીકલાલ એન. કોરા સ્મૃતિ ફંડ” કાયમ કરવાનું જાહેર થતા ૫૧ હજાર જેવી રકમ આ ફંડમાં લખાઈ છે.

આ ફંડની રકમનું વ્યાજ શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા (મુખર્ધ) દ્વારા સમાજ ઉત્કર્ષના કાર્યમાં વાપરવામાં આવશે.

આ સ્મૃતિ ફંડને હજીય વિસ્તારવાનું હોઈ, સૌને સહાય માટે જાહેર વિજ્ઞપ્તિ છે.

“શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા”ના નામનો ચેક-રોકડા નીચેના સ્થળે મોકલીને શ્રી રસીકલાલ કોરાની સ્મૃતિ ચીરંજીવ બનાવશો. સહકારની અપેક્ષા સાથે.

લિ.

ઉમેદમલજી હજારીમલજી જૈન-મંત્રી

માણેકલાલ વી. સવાણી-પ્રમુખ

દામજી કુંવરજી છેડા-મંત્રી

અમરચંદ રતનચંદજી ઝવેરી-ઉપપ્રમુખ

કાંતીલાલ હરગોવિંદદાસ શાહ-બબ્બનચી.

કે. શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા, ૩૯-૪૧, ધનજી સ્ટ્રીટ મુખર્ધ નં. ૪૦૦૦૦૩.

કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્ય નવમ જન્મ શતાબ્દી સ્મૃતિ સંસ્કાર
શિક્ષણ નિધિ-ટ્રસ્ટ અમદાવાદ

આ ટ્રસ્ટ તરફથી વિદ્વદ્વર્ચ શ્રી લક્ષ્મણભાઈ હીરાલાલ ભોજકને અને અધ્યાપક શ્રી શાન્તિલાલ ગુલાબચંદ શાહને શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્ય સ્મૃતિ ચન્દ્રક અર્પણ કરવાનો એક સમારોહ શ્રી ભાવનગર જૈન સંઘના ઉપક્રમે પૂજ્ય સૂરિવર્ચ શ્રી શુભંકરસૂરીશ્વરજી તથા પૂજ્ય સૂર્યોદય સૂરીશ્વરજીની નિશ્રામાં તા. ૫-૧૦-૮૬ રવિવારના રોજ ઉજવાયો. હોતો. અતિથિવિશેષ તરીકે શ્રી પ્રતાપરાય ભોગીલાલ ઝવેરી તથા શેઠશ્રી રમણીકલાલ ભોગીલાલ શાહ ઉપસ્થિત હતા. મુખ્ય વક્તા વિદ્વદ્વર્ચ શ્રી હરિવલ્લભભાઈ ભાયાણી હતા. આ પ્રસંગે શ્રી લાલભાઈ દલપતભાઈ પ્રાચ્ય વિદ્યામંદિરના વિદ્વદ્વર્ચ શ્રી દલસુખભાઈ માલવણીયા તથા અન્ય આગેવાનો અને શ્રી વેજલપુર જૈન સંઘના કાર્યકારો ઉપસ્થિત હતા.

Atmanand Prakash]

[Regd. No. G. B. V-31]

દરેક લાયખેરી તથા ઘરમાં વસાવવા જેવા અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો	કોંમત	ગુજરાતી ગ્રંથો	કોંમત
ત્રિશષ્ઠી શલાકાપુરુષ ચરિતમ્		શ્રી શત્રુઞ્ચ ગિરિરાજ દર્શન	૬-૦૦
મહાકાવ્યમ્ ૨-પૂર્વ ૩-૪		વૈરાગ્ય ઝરણા	૨-૫૦
પુસ્તકાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	ઉપદેશમાળા ભાષાંતર	૩૦-૦૦
ત્રિશષ્ઠી શલાકા પુરુષચરિતમ્		ધર્મ કૌશલ્ય	૩-૦૦
મહાકાવ્યમ્ ૫-૧ ૨-૩-૪		નમસ્કાર મહામંત્ર	૩-૦૦
પ્રતાકારે (મૂળ સંસ્કૃત)	૨૦-૦૦	પૂર્વ આગમ પ્રભાકર પુણ્યવિજયજી	
દ્વાદશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૧લો	૪૦-૦૦	શ્રદ્ધાંજલી વિશેષાંક: પાકુ બાઈન્ડીંગ	૮-૦૦
દ્વાદશારં નયચક્રમ્ ભાગ ૨લો	૪૦-૦૦	ધર્મખિન્દુ ગ્રંથ	૧૦-૦૦
શ્રી નિર્બોધ કેવલી ભક્તિ પ્રકરણ-મૂળ	૧૦-૦૦	સુકૃત રતનાવલી	૦-૫૦
જિનદત આખ્યાન	૮-૦૦	સુકૃત સુકૃતાવલી	૦-૫૦
શ્રી સાધુ-સાધવી યોગ્ય આવશ્યક		જૈન દર્શન મીમાંસા	૩-૦૦
ક્રિયાસૂત્ર પ્રતાકારે	૫-૦૦	શ્રી શત્રુઞ્ચ તીર્થનો પંદરમો ઉદ્ધાર	૧-૦૦
પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્	૨૫-૦૦	આહર્ત ધર્મ પ્રકાશ	૧-૦૦
ગુજરાતી ગ્રંથો		આત્માનંદ ચોવીશી	૧-૦૦
શ્રી શ્રીપાળરાજનો રાસ	૨૦-૦૦	બ્રહ્મચર્ય ચારિત્ર પૂજાદિત્રયી સંગ્રહ	૩-૦૦
શ્રી જાણ્યું અને જોયું	૩-૦૦	આત્મવદ્ભલ પૂજા	૧૦-૦૦
શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨ જો	૭-૦૦	ચૌદ રાજલોક પૂજા	૧-૦૦
શ્રી કથારત્ન કોષ ભાગ ૧લો	૧૪-૦૦	નવપદજીની પૂજા	૩-૦૦
શ્રી આત્મકાન્તિ પ્રકાશ	૮-૦૦	ગુરુભક્તિ ગંડુલી સંગ્રહ	૨-૦૦
શ્રી જ્ઞાનપ્રદીપ ભાગ ૧-૨-૩ સાથે		ભક્તિ ભાવના	૧-૦૦
લે. સ્વ. પૂ.આ. શ્રીનિ. કસ્તુરસૂરીશ્વરજી	૨૦-૦૦	હું અને મારી બા	૫-૦૦
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧	૧૫-૦૦	જૈન શારદા પૂજનવિધિ	૦-૫૦
” ” ભાગ ૨	૩૫-૦૦		

લખો :- શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ખારગેઈટ, ભાવનગર (સૌરાષ્ટ્ર)

તાંત્રી શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.

સર્વ
૧૯૮૪-૧૯૮૫
સંવત
૨૦૪૧-૪૨